



## Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-570/13

**Karoline Gruber  
proti  
Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten a i.**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Smernica 2011/92/EÚ — Posudzovanie vplyvov určitých verejných alebo súkromných projektov na životné prostredie — Výstavba obchodného centra — Závazný účinok správneho rozhodnutia o neuskutočnení posudzovania vplyvov — Neúčasť verejnosti“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 16. apríla 2015

*Životné prostredie — Posudzovanie vplyvov určitých projektov na životné prostredie — Smernica 2011/92 — Právo členov dotknutej verejnosti podať opravný prostriedok — Vnútroštátna právna úprava vylučujúca susedov, ktorí sú súčasťou dotknutej verejnosti, z tohto práva — Neprípustnosť*

*(Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92, článok 1 ods. 2 a článok 11 ods. 1)*

Článok 11 smernice 2011/92 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej má správne rozhodnutie o tom, že v prípade určitého projektu nie je potrebné uskutočniť posúdenie vplyvov projektu na životné prostredie, záväzný účinok vo vzťahu k susedom vylúčeným z práva podať opravný prostriedok proti uvedenému správne rozhodnutiu, a to pod podmienkou, že títo susedia, ktorí sú súčasťou „dotknutej verejnosti“ v zmysle článku 1 ods. 2 tejto smernice, spĺňajú kritériá stanovené vnútroštátnym právom, pokiaľ ide o „dostatočný záujem“ na konaní alebo „porušovanie práva“. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či je táto podmienka splnená vo veci, o ktorej rozhoduje. V prípade, že je to tak, musí vnútroštátny súd vo vzťahu k uvedeným susedom konštatovať neexistenciu záväzného účinku správneho rozhodnutia o neuskutočnení takéhoto posúdenia.

Členské štáty aj keď majú širokú mieru voľnej úvahy na určenie toho, čo predstavuje „dostatočný záujem“ na konaní alebo „porušovanie práva“, uvedená voľná úvaha je obmedzená so zreteľom na cieľ zabezpečiť dotknutej verejnosti široký prístup k spravodlivosti. V tejto súvislosti aj keď je prípustné, aby vnútroštátny zákonodarca okrem iného obmedzil práva, ktorých porušenie môže byť uplatňované jednotlivcom v rámci žaloby proti jednému z aktov, rozhodnutí alebo nečinnosti uvedených v článku 11 smernice 2011/92 na výlučne verejné subjektívne práva, to znamená individuálne práva, ktoré môžu byť podľa vnútroštátneho práva kvalifikované ako verejné subjektívne práva, nemožno ustanovenia tohto článku týkajúce sa práva na podanie opravných prostriedkov verejnosťou dotknutou týmito rozhodnutiami, aktmi alebo nečinnosťou, ktoré patria do pôsobnosti tejto smernice, vykladať reštriktívne.

V dôsledku toho vnútroštátna právna úprava obmedzením práva na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiam o určení nutnosti pristúpiť k posúdeniu vplyvov projektu len na žiadateľov projektu, spolupôsobiace orgány, splnomocnenca pre životné prostredie a dotknutú obec, zbavuje veľké množstvo jednotlivcov, zahŕňajúc okrem iného „susedov“, ktorí by prípadne spĺňali podmienky stanovené v uvedenom článku 11, práva na podanie opravného prostriedku, je v rozpore so smernicou 2011/92.

(pozri body 38 – 40, 42, 43, 51 a výrok)